

Erasmus + v Dubline

Čo potrebujeme pre porozumenie jeden druhému?

Dvojtýždňový kurz pre učiteľov angličtiny pre druhý stupeň ZŠ a stredné školy so zameraním na zdokonalenie technologických zručností prináležiacich 21. storočiu nebol prínosným len pre moje pedagogické zručnosti. Ako malá, som mala sen vidieť svet. Spoznávať ľudí, ich príbehy, mestá v ktorých sa odohrali a miesta, ktoré im poskytli bezpečie a pokoj. Je pre mňa fascinujúce ako vplyvy prostredia v ktorom vyrastáme, ľudia čo nás obklopujú, ich názory a správanie, zážitky a skúsenosti získané počas života, reč ktorou hovoríme z nás formujú bytosť, ktorá poskytuje toto a mnoho ďalšieho okoliu ako príležitosť pre rast.

Erasmus + projekt v Dubline mi prišiel ako príhodná možnosť pozorovať a prežiť si teoretické poznatky o človeku ako takom na vlastnej koži. Vplyv reči ktorou hovoríme a ktorú používa naše okolie je nepopísateľný. Skúsme si odmyslieť teraz silu slova ako takého. Istotne ste už počuli o tom, ako slová, ktoré raz už vyslovíme nevezmete naspäť. A teraz si predstavte, že komunikujete s niekým, kto hovorí pre neho materinským jazykom čo vám je cudzí. Neviete komunikovať plynule. Vyjadrujete myšlienku za myšlienkou, ktorú by ste vyjadrili odlišne vo vlastnej reči.

Ako docieľiť porozumenie jeden druhého? Aké pocity prežívajú účastníci rozhovoru? Aký veľký je repertoár našich možností prinajmenšom pre predchádzanie negatívnym pocitom, či zážitkom, ak nie už možností pre nájdenie cesty k vzájomnému pochopeniu?

Otázky ktoré som pokladala sebe, som teraz položila aj vám z viacerých dôvodov. Jedným z nich je, aby som Vám priblížila pre vaše simplicitejšie pochopenie odlišných prínosov a zážitkov osoby, ktorá absolvovala Erasmus + projekt.

Dublin je viac slnečnejšie a očarujúcejšie mesto ako som očakávala. Skalnaté útesy v Howth, chodníky, ktoré viedli popri nich a more, čo šumelo vôkol skál sa stalo mne srdcu blízkym miestom.

Symbolizovalo pre mňa cesty v živote. Občas sú bližšie k útesu a občas bližšie k pastvine. Občas sú zaľudnené a občas kráčame po nich sami. Občas sú kľukaté a občas priamo smerujúce. Moja cesta do Dublinu bola kľukatá, nevedela som kam stúpam, ale veľmi dobrodružná, plná neznámych, ktorí sa neskôr stali blízkymi. Prvé dni boli pre mňa náročné. Adaptovať sa v prostredí, kde mi neostávalo nič iné, ako komunikovať v angličtine. Som veľmi výrečný a hlbavý typ človeka, no z počiatku som musela pôsobiť opozitne. Musím priznať, že to bolo občas frustrujúce. No na 3 alebo 4 deň som si uvedomila, že jediné čo mi bránilo byť sama sebou, bol len môj ostych. Taký istý ostych, aký pociťuje každý teenager pri odpovedi pred tabuľou. Vďaka času, ktorý som tu strávila, som mala príležitosť si overiť vlastné schopnosti. Predčila som svoje očakávania v jazykových zručnostiach. Som dnes omnoho smelšia v komunikácii v anglickom jazyku. Náš program v Dubline bol veľmi bohatý. Čas, ktorý sme strávili prezeraním pamiatok, múzeí, mesta bol vyvážený časom, ktorý sme strávili vzdelávaním. Po týždni som sa orientovala v meste celkom dobre. Obľúbila som si ho. Nízke, historicky uchované budovy a nie príliš modernizované centrum pôsobilo veľmi vlúdne. Moji hostitelia neboli iní. Veľmi srdečná a priateľská rodina sa o mňa starala, ako o vlastného člena rodiny. Dva týždne mi stačili na to, aby som sa zorientovala v meste a zabývala.

Odchádzalo sa mi veľmi ťažko.

Odniesla som si so

sebou väčší prehľad o odlišných možnostiach práce s deťmi, na akú som zvyknutá. Pracujem na škole, kde využívanie technológií obmedzujeme na minimum. Myslím si ale, kvôli pandemickej situácii v ktorej sa nachádzame, mi tieto zručnosti budú viac než užitočné. Taktiež som objavila množstvo programov, ktoré môžem používať aj ja pre efektívnejšie samovzdelávanie a prácu s notebookom ako takú. Zároveň vďaka výnimočným schopnostiam našej školiteľky Lucy Norris, som získala dostatok poznatkov, ktoré môžem zdieľať s mojimi kolegami. Jej hravý a vynaliezavý spôsob práce zážitkovou formou mi je nesmiernou inšpiráciou. A aj napriek mojím obmedzeným jazykovým zručnostiam sme si výborne rozumeli a dostala som od nej množstvo užitočných rád, nie len do praxe, ale najmä do života. Ženy, ktoré som tu spoznala, môžem dnes nazvať priateľkami. Každá z nás hovorí doma inou rečou a v anglickom jazyku sme na odlišných úrovniach, no som presvedčená, že vďaka trpezlivosti, vnímavosti a dômyselnosti sme si výborne rozumeli. Vystavenie sa priamej konfrontácii bez inej možnosti, ako sa vyjadrovať nám nie bežným spôsobom je náročná istotne pre každého, ale ak sa to robí správnym spôsobom a prostredie je prijímajúce, sme schopní prekvapiť samých seba. Stávame sa tak rezilientnejšími. A takéto podmienky sa mi naskytli v Dubline. Nielenže som sa musela konfrontovať s vlastnými strachmi, ale aj som ich prekonala a posilnili ma. Zároveň mi táto skúsenosť dala údaje k odpovedi na otázky, ktoré som vám na začiatku prezradila. Z mojich novonadobudnutých skúseností by som odpovedala takto: "Vzťahy a inkluzívne/prijímajúce prostredie s úprimnými a otvorenými ľuďmi. To je dôležité pre porozumenie jeden druhému." Jazyk je dôležitou súčasťou, ale na to, aby sme sa ho naučili, musíme mať pre to vytvorené podmienky.

Myslím si, že budem ešte dlho spomínať

na leto 2021 aj vďaka Dublinu. A verím, že sa takáto neočakávaná a nesmierne obohacujúca možnosť zabezpečená programom Erasmus +, mi zaiste ešte naskytne.

